

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Узп 234/2014
25.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву из
кога заступа пуномоћник Младен Иветић, адвокат из Кикинде, Г. Драпшина 32, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Новом Саду III-1 У 4773/14 од 23.05.2014. године, са противном странком Повереником за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, у предмету слободног приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 25.02.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Ставом првим диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба из] поднета против закључка Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије број 07-00-00158/2014-03 од 20.03.2014. године, којим је обустављен поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-03091/2013-03 од 27.12.2013. године покренут по предлогу тужиоца Симић Ивана из Кикинде. Другим ставом диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Трећим ставом диспозитива побијане пресуде тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такса у овом управном спору.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, подносилац захтева наводи да побијана пресуда није на закону заснована обзиром да није, а како је навео у захтеву од 04.09.2013. године, успео да добије тражену информацију у облику записника о извршеном надзору. Предлаже да суд захтев уважи и укине или

преиначи побијану пресуду. Истиче захтев за накнаду трошкова састава захтева за преиспитивање судске одлуке у износу од 12.000,00 динара.

Противна странка, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије је у одговору на захтев у свему остао при наводима изнетим у образложењу оспореног закључка и предложио да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде тужени орган је закључак од 20.03.2014. године којим је обуставио поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од 27.12.2013. године донео без повреда правила поступка уз потпуно и правилно утврђено чињенично стање и правилном применом материјалног права. Ово стога што је Министарство правде и државне управе Републике Србије поступило по решењу Повереника у целости и извршило предметно решење, тако што је тужиоцу дописом број 07-00-689/2014-13 од 04.03.2014. године доставило све документе у вези поступања по његовој жалби од 22.07.2013. године упућеној том министарству и изјашњењу од 09.08.2013. године на обавештење министарства број 071-00-1850/11-02 од 25.07.2013. године које му је достављено поводом те жалбе. Како је тужилац поднеском од 12.03.2014. године означеним као "жалба на наводе доставе" потврдио да је добио наведени допис Министарства правде и државне управе Републике Србије, то је правилно тужени орган у смислу одредбе члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 28. Закона о слободном приступу информација од јавног значаја одлучио као у диспозитиву закључка.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање, при чему су том пресудом оцењена сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног закључка.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева и налази да су исти неосновани јер је у поступку несумњиво утврђено да је Министарство правде и државне управе Републике Србије у свему поступило по решењу Повереника од 27.12.2013. године. Из списка предмета се види да је из као тражилац извршења, 17.01.2014. године Поверенику поднео предлог за спровођење административног извршења решења Повереника број 07-00-03091/2013-03 од 27.12.2013. године, којим је наложено Министарству правде и државне управе Републике Србије да обавести из да ли поседује тражене информације односно документе у којима су исте садржане а из којих се може сазнати како је поступљено по његовој жалби од 22.07.2013. године упућене том министарству и изјашњењу од 09.08.2013. године на обавештење министарства од 25.07.2013. године које му је достављено поводом те жалбе, као и да му, уколико такве документе поседује, достави копије истих с тим што ће пре достављања копија наведених докумената заштитити податке о личности као што су: адреса становања, лични матични број грађана и слично уколико су садржани у тим

документима и исте учинити недоступним. Извршеник је дописом од 04.03.2014. године, обавестио Повереника да је поступио по наведеном решењу и из доставио копије свих докумената којима располаже у вези са поступањем по његовим поднесцима од 22.07.2013. године и 09.08.2013. године. је поднеском од 12.03.2014. године потврдио да је добио наведени допис извршеника од 04.03.2014. године и исказао незадовољство истим. Имајући у виду да је Министарство правде и државне управе Републике Србије у свему поступио по решењу Повереника и у целости извршило предметно решење то је правилно закључивање из побијане пресуде да је побијани закључак којим је обустављен поступак извршења решења Повереника од 27.12.2013. године правилан и на закону заснован.

Са изнетих разлога, налазећи да остали наводи захтева нису од утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, односно одбио захтев подносиоца за накнаду трошкова за састав захтева од стране пуномоћника – адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 25.02.2015. године, Узп 234/2014

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија
Олга Ђуричић,с.р.

